

Πρόκνη και Φιλομήλα

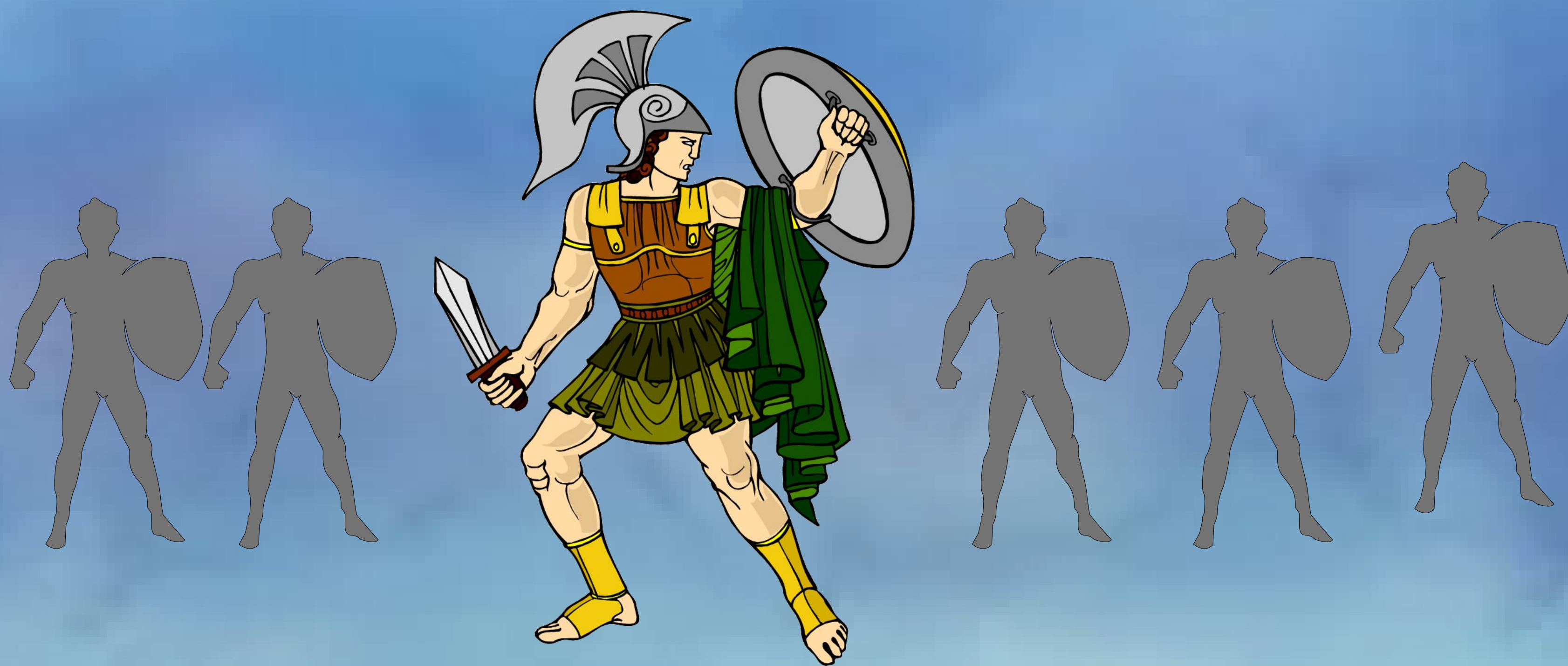
Μια φορά κι έναν καιρό...

ζούσε στην Αθήνα ένας ξακουστός βασιλιάς που είχε δύο κόρες, την Πρόκνη και τη Φιλομήλα. Η μια ήταν ομορφότερη από την άλλη. Οι δυο τους ήταν πολύ αγαπημένες.

Όταν ξέσπασε πόλεμος στην Αθήνα, ο βασιλιάς και πατέρας τους ήταν ηλικιωμένος και δε μπορούσε να τα καταφέρει μόνος του. Για καλή τους τύχη, ήρθε από μακριά ένα αρχοντόπουλο, δυνατός πολεμιστής, που προσφέρθηκε, να βοηθήσει το γέρο βασιλιά.

Όταν τελείωσε ο πόλεμος, ο βασιλιάς κατάφερε να νικήσει, χάρη στη βοήθεια του δυνατού πολεμιστή.

Διέταξε τότε τους υπηρέτες του να στρώσουν γλόυσιο τραπέζι και να περιποιηθούν τους καλεσμένους. Ύστερα, φώναξε την Πρόκνη, τη μεγαλύτερη κόρη του, να τους κεράσει κρασί. Η Πρόκνη, έτρεξε με προθυμία στο κάλεσμα του πατέρα της. Το αρχοντόπουλο, μόλις είδε την Πρόκνη, θαμπώθηκε από την ομορφιά της και την ευγένειά της. Τότε, ζήτησε από τον πατέρα της, το βασιλιά, την άδειά του, να την παντρευτεί και να την πάρει μαζί του στη μακρινή χώρα που είχε το βασίλειό του.

Ο βασιλιάς στην αρχή αρνήθηκε. Δεν ήθελε να φύγει η κόρη του μακριά. Όμως ήταν αδύναμος μπροστά στον σκληρό πολεμιστή. Στο τέλος, μη μπορώντας να κάνει αλλιώς, δέχτηκε να γίνει ο γάμος. Σαν το έμαθε η Πρόκνη, έπεσε να πεθάνει από τη στεναχώρια της. Το ίδιο και η αγαπημένης της αδελφή, η Φιλομήλα. Την άλλη μέρα κιόλας, έγιναν οι γάμοι.

Την ώρα του γάμου, το βλέμμα του νεαρού άρχοντα, έπεσε πάνω στη Φιλομήλα.

- Ποια είναι αυτή βασιλιά μου; ρώτησε...
 - Η αλήτη μου κόρη, η Φιλομήλα, απάντησε ο βασιλιάς.
 - Όστε είχες κι αλήτη κόρη, βασιλιά, πιο όμορφη και μου την έκρυβες; ρώτησε το αρχοντόπουλο.
 - Όχι, αγνώστ έτυχε να μην τη δεις, απάντησε ο γέρο βασιλιάς.
- Όταν ο γάμος τελείωσε, ο γαμπρός, πήρε τη νύφη, μπήκαν στο καράβι κι έφυγαν για τη χώρα του, τη Θράκη.

Στην αρχή η Πρόκνη, φοβόταν το άντρα της, αλλά με τον καιρό συνήθισε τη ζωή μαζί του. Όμως, ήταν πολύ λυπημένη, ώσπου την άνοιξη έφερε στον κόσμο ένα όμορφο αγοράκι.

- Είσαι ευτυχισμένη Πρόκνη; τη ρώτησε μια μέρα ο άντρας της.

- Είμαι χαρούμενη, που έγινα μητέρα, αλλά η σκέψη μου βρίσκεται κοντά στον πατέρα μου και την αδελφή μου, αναστέναξε με καημό η Πρόκνη.

"Να η ευκαιρία που έψαχνα", σκέφτηκα πονηρά ο άντρας της. "Θα πάω να γυρέψω τη φιλομήλα από τον πατέρα της και θα του πω, πως θέλει να τη δει η αδελφή της".

- Εντάξει Πρόκνη, αφού το θέλεις τόσο πολύ, θα σου κάνω το χατίρι. Θα φύγω αύριο κλόφας για την Αθήνα, να φέρω την αδελφή σου.

Προτού όμως ξεκινήσει, φώναξε τον έμπιστο υπηρέτη του και του είπε, να χτίσει ένα πύργο πάνω στο βράχο και να βάλουν σιδεριές γύρω από τα παράθυρα. Αλλά αυτό έπρεπε να μείνει μυστικό και να μην το μάθει κανείς. Ο υπηρέτης, έκανε όπως του διέταξε ο αφέντης του.

Ωραία, είπε ο βασιλιάς, τρίβοντας τα χέρια του, για το σατανικό του σχέδιο. Την άλλη μέρα κλόλας μπήκε στο καράβι και ξεκίνησε για την Αθήνα. Όταν έφτασε, πήγε κατευθείαν στο γέρο βασιλιά και πατέρα της Πρόκνης. Γονατίζοντας μπροστά του, του είπε:

- Βασιλιά και πεθερέ μου, φέρνω νέα από την κόρη σου την Πρόκνη. Κάθε μέρα κλαίει, γιατί σκέφτεται την αδερφή της. Ανησυχώ... Γι' αυτό σφίξε την καρδιά σου και για χάρη της, δώσε μου τη φιλομήλα να την πάω στη γυναίκα μου, για να βρει τη χαρά της. Όμως, ο ίδιος είχε πονηρό σκοπό. Πήρε μαζί του τη φιλομήλα και την έκλεισε στον πύργο που είχε κτίσει, για να τη βλέπει μόνο αυτός.

Η φιλομήλα, φώναζε και ξαναφώναζε, βοήθεια... αλλά κανείς δεν την άκουγε.

Εντωμεταξύ ο πολεμιστής βασιλιάς, γύρισε στην Πρόκνη και της είπε ψέματα, ότι η Φιλομήλα έπεσε στη θάλασσα και πνίγηκε.

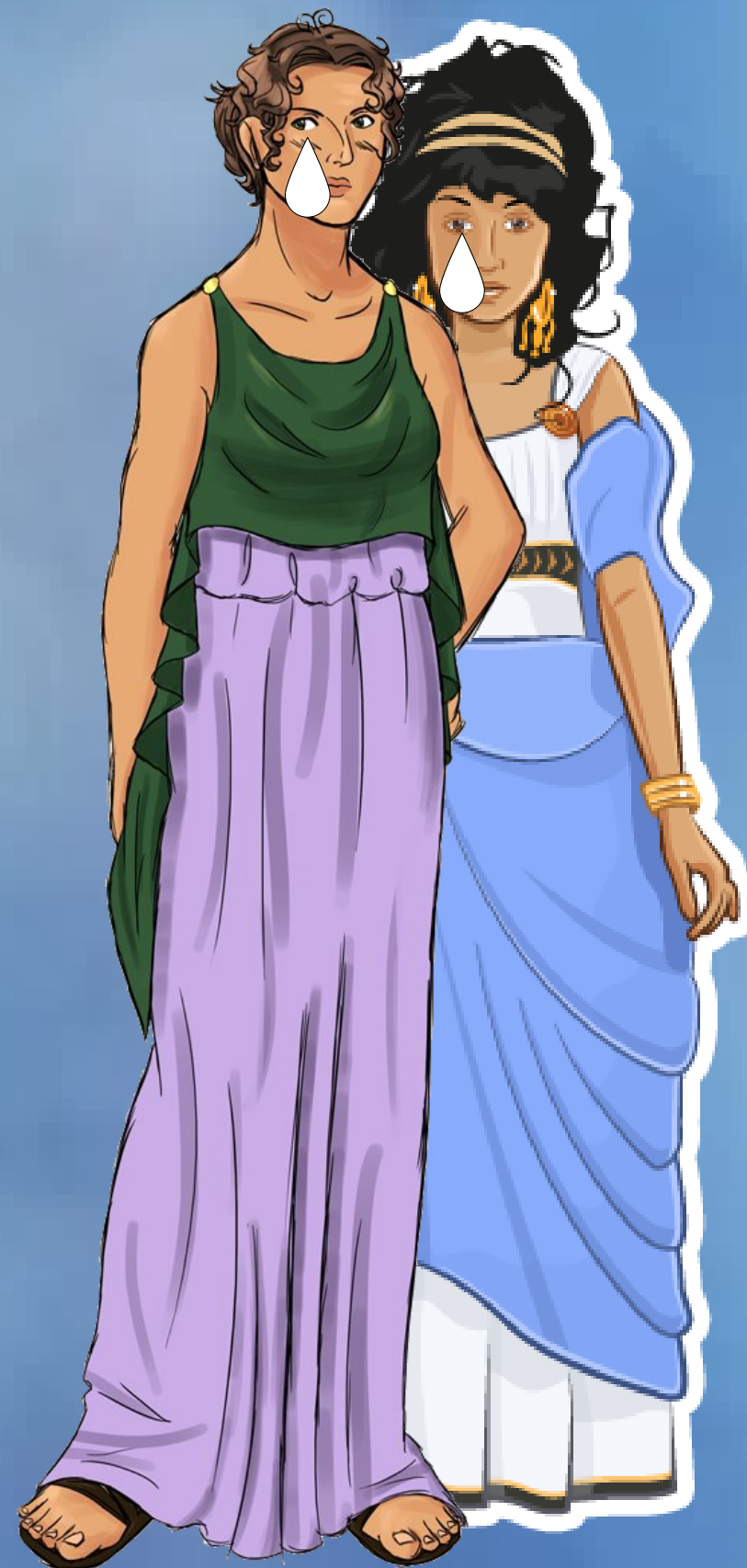
Η Πρόκνη στεναχωρήθηκε πολύ...

Όμως η Φιλομήλα ήταν έξυπνη κοπέλα και σκέφτηκε τρόπο να επικοινωνήσει με την αδελφής της. Υφαινε κάθε μέρα στον αργαλειό της, ένα υφαντό και πάνω του κεντούσε την ιστορία της. Μια μέρα, σαν τελείωσε το υφαντό, κάλεσε τον υπηρέτη της και τον παρακάλεσε να το πάει δώρο στην βασίλισσα, την Πρόκνη.

- Αρχόντισσα, αυτό το υφαντό, στο στέλνει η κυρά του πύργου με αγάπη, είπε ο υπηρέτης.

Η Πρόκνη απόρρησε, γιατί δε γνώριζε καμιά κυρά του πύργου. Μόλις όμως άνοιξε το υφαντό και διάβασε την ιστορία, κατάλαβε αμέσως τι είχε συμβεί. Έξαλλη από θυμό, έτρεξε αμέσως στον Πύργο, λαχταρώντας να δει την αγαπημένη της αδελφή. Σαν την αντίκρυσε, έπεσε η μια στην αγκαλιά της άλλης και κλαίγανε από χαρά.

- Κάτι πρέπει να κάνουμε αδελφούλα μου, για να σωθούμε από αυτόν τον κακό άνθρωπο.

- Έχω μια ιδέα, είπε η Φιλομήλη. Θα πάμε να κρυφτούμε στο δάσος, μέχρι να περάσει η νύχτα κι αύριο θα βρούμε ένα καράβι να γυρίσουμε πίσω στην πατρίδα μας.

Ο πονηρός βασιλιάς όμως, κατάλαβε το σχέδιό τους και τις κυνήγησε μέσα στο δάσος. Ήταν πιο γρήγορος και τις έφτασε. Όρμησε με θυμό κατά πάνω τους.

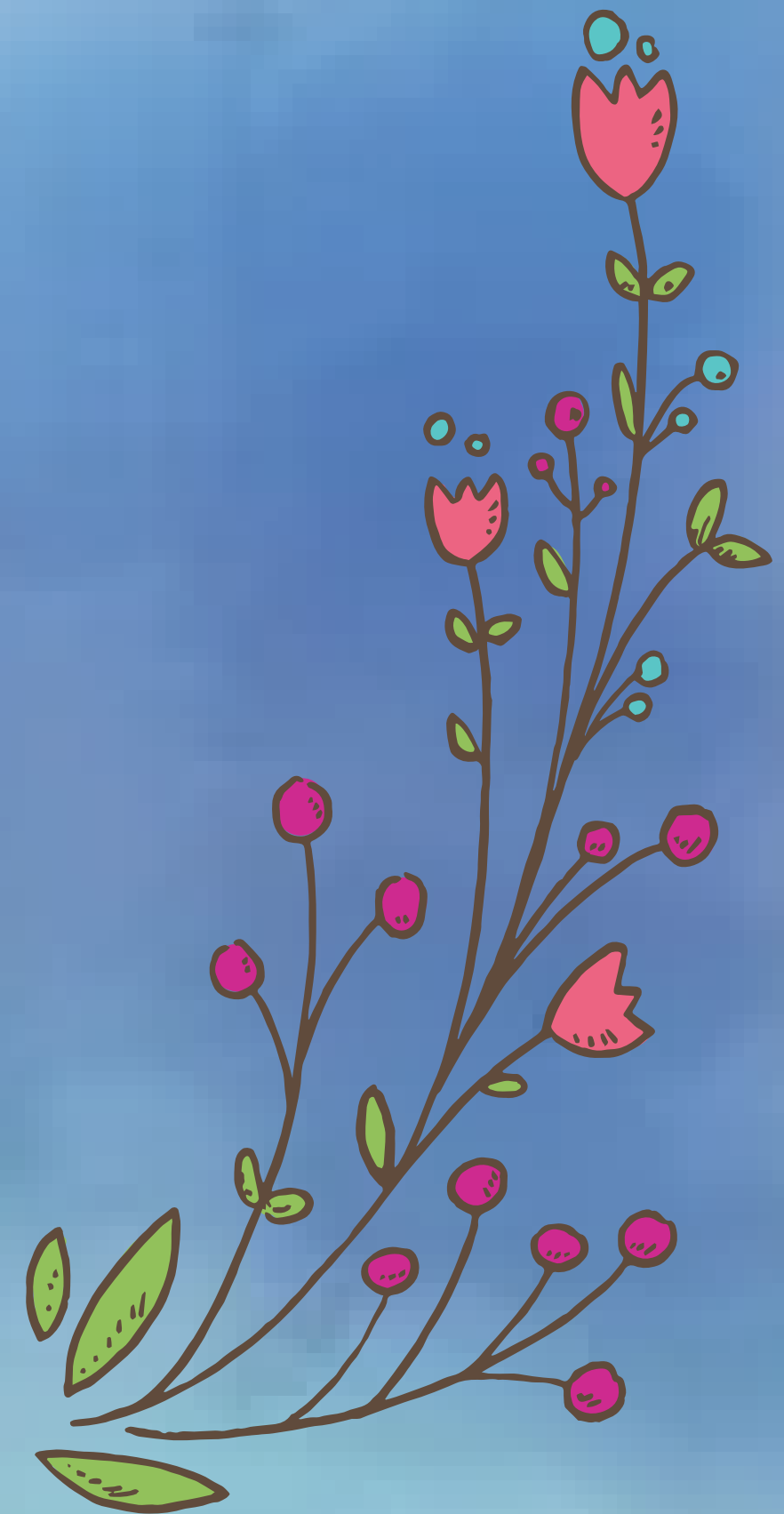
- Θεοί, βοηθήστε μας, φώναξε η Πρόκνη.
Και οι Θεοί, ακούγοντάς την, συγκινήθηκαν.
Η Πρόκνη εξαφανίστηκε και στη θέση της εμφανίστηκε ένα
όμορφο πουλί, το αιθόνη, που κελαηδάει γλυκά και γεμίζει με το
τραγούδι του τα δάση...

Την αδελφή της, τη Φιλομήλα, τη μεταμόρφωσαν
σε χελιδόνι, που πετώντας, έρχεται κάθε άνοιξη
και μας φέρνει αγάπη και λουλούδια.

Η Πρόκνη και η Φιλομήλα, άνοιξαν τα φτερά τους και
πέταξαν ψηλά στον ουρανό...

Όσο για τον άγριο πολεμιστή, οι θεοί τον μεταμόρφωσαν σε πουλί. Ένα πουλί με πολεμική μορφή, τον τσαλαπετεινό.

The background is a complex, abstract composition of various colors and textures. It features large, irregular splatters of light blue, dark blue, and green, interspersed with brown and greyish tones. The overall effect is that of a dynamic, layered artwork, possibly created with spray paint and brushes. The colors are most concentrated in the center and spread outwards, creating a sense of movement and depth.

ΤΕΛΟΣ